

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2021/1527,

31. mai 2021,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, mis käsitlevad allahindamise ja konverteerimise õiguse lepingulist tunnustamist

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012, (¹) eriti selle artikli 55 lõike 6 kolmandat lõiku,

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiivi 2014/59/EL artikli 55 lõike 2 esimese lõigu kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et juhul, kui krediitiasutus või investeerimisühing või kõnealuse direktiivi artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtja teeb kindlaks, et 2014/59/EL artikli 55 lõikes 1 osutatud lepingulise tingimuse (edaspidi „lepinguline tingimus“) lisamine asjaomast kohustust reguleerivatesse lepingulistesse sätetesse on õiguslikult või muul viisil teostatamatu, teavitab see krediitiasutus või investeerimisühing või ettevõtja kriisilahendusametust sellisele järeldusele jõudmisest.
- (2) Tingimused, mille korral oleks krediitiasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja jaoks lepingulise tingimuse teatavatele kohustuste kategooriatele lisamine õiguslikult või muul viisil teostatamatu, tuleks kindlaks määrata nii, et see tagab asjakohase lähenemise, võimaldades samal ajal kriisilahendusametustel võtta arvesse erinevusi asjaomastel turgudel.
- (3) Ei tohiks ette näha, et krediitiasutused ja investeerimisühingud või ettevõtjad peavad lisama asjaomast kohustust reguleerivatesse lepingulistesse sätetesse lepingulise tingimuse, kui sellise tingimuse lisamine oleks asjaomases kolmandas riigis ebaseaduslik. Nii võib see olla näiteks juhul, kui kolmanda riigi õigusaktidega või ametiasutuste juhistega ei ole sellised tingimused lubatud. Samuti tuleks pidada krediitiasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja jaoks lepingulise tingimuse lepingusse või instrumenti lisamist teostatamatuks, kui kõnealune krediitiasutus või investeerimisühing või ettevõtja ei saa neid lepingulisi sätteid muuta. See on sageli nii, kui lepingud või instrumendid sõlmitakse vastavalt rahvusvahelistele standardtingimustele või -protokollidele, milles on sätestatud ühtsed tingimused sellist liiki lepingute või instrumentide jaoks. Kaubanduse rahastamise tooteid, nagu garantiid, edasigarantiid, akreditiivid või muud kaubandustehingute toetamiseks või rahastamiseks kasutatavad instrumendid, antakse tavaliselt välja vastavalt rahvusvaheliselt tunnustatud standardtingimustele või -eeskirjadele, mille on kehtestanud rahvusvaheliselt tunnustatud sektoripõhine organisatsioon või mis on välja töötatud standardsete kahepoolsete kokkulepete alusel. Lepingulise tingimuse lisamist võib pidada teostatamatuks ka juhul, kui krediitiasutus või investeerimisühing või ettevõtja sõlmib finantsteenuste osutamise lepingud liiduväliste asutustega, sealhulgas finantsteenuste osutajate, kauplemiskohtade, finantsturutaristute või depositeoriumidega, kes kasutavad standardtingimusi, mille üle krediitiasutus või investeerimisühing või ettevõtja ei saa läbirääkimisi pidada.
- (4) Igal juhul ei tohiks lepingulise tingimuse lisamise teostatamuse tingimuseks pidada ainuüksi vastaspoole soovimatust lisada lepingulisi tingimusi või instrumendi või lepingu hinna kasvu.

(¹) ELT L 173, 12.6.2014, lk 190.

- (5) Kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 55 lõike 2 kolmanda lõiguga võib kriisilahendusamet isegi teostamatuse tingimuste puudumisel otsustada mitte nõuda asjaomaselt krediitiasutuselt või investeerimisühingult või ettevõtjalt lepingulise tingimuse lisamist, kui ta leiab, et sellise tingimuse lisamine ei ole krediitiasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja kriisilahenduskõlblikkuse tagamiseks vajalik. Direktiivi 2014/59/EL artikli 55 kohaldamisel peaksid kriisilahenduskõlblikkusele avalduva mõju analüüsi järeldused olema kooskõlas kõnealuse direktiivi II jaotise II peatükis sätestatud kriisilahenduskõlblikkuse hindamise järeldustega. Kriisilahenduskõlblikkusele avalduva mõju hindamisel kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 55 lõike 2 kolmanda lõiguga tuleks kriisilahenduskõlblikkuse tagamiseks pidada siiski vajalikuks lepinguid või instrumente, millega luuakse pika lõpptähtaja või suure nimiväärtusega kohustused. Seepärast ei tohiks selliste lepinguliste tingimuste lisamisest loobuda, kui selline lisamine ei vasta teostamatuse tingimustele. Mis puudutab muid kohustusi tekitavaid lepinguid või instrumente, siis peaksid kriisilahendusamet kriisilahenduskõlblikkusele avalduva mõju hindamisel võtma nõuetekohaselt arvesse mitmeid asjakohaseid elemente, kuid neil tuleks olenevalt konkreetsetest asjaoludest lubada hinnata mis tahes lisaelemente, mida nad peavad vajalikuks.
- (6) Pärast teostamatuse kohta täieliku teate saamist peaks kriisilahendusamet olema mõistlik ajavahemik selle hindamiseks. Teadete keerukus võib olla erinev. Seepärast on asjakohane lubada kriisilahendusamet pikendada keerukate teadete puhul ajavahemikku, mille jooksul nad saavad nõuda lepingulise tingimuse lisamist, eelnevalt kindlaks määratud ajavahemiku võrra. Sellisest pikendamisest tuleks asjaomasele krediitiasutusele või investeerimisühingule või ettevõtjale nõuetekohaselt teatada. Võttes arvesse teate ja selle hindamise uudsust, tuleks kriisilahendusamet lubada pikendada keerukate teadete hindamise ajavahemikku kuue kuu võrra esimese aasta jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist. Pärast seda ajavahemikku tuleks kriisilahendusamet lubada pikendada keerukate teadete hindamise ajavahemikku kolme kuu võrra.
- (7) Käesolev määrus põhineb Euroopa Pangandusjärelevalve poolt komisjonile esitatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõul.
- (8) Euroopa Pangandusjärelevalve on korraldanud avalikud konsultatsioonid käesoleva määruse aluseks olevate regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu kohta, analüüsinud võimalikke seonduvaid kulusid ja tulusid ning küsinud nõu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1093/2010⁽²⁾ artikli 37 kohaselt loodud pangandussektori sidusrühmade kogult,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Tingimused, mille korral oleks direktiivi 2014/59/EL artikli 55 lõikes 1 osutatud lepingulise tingimuse teatavatele kohustuste kategooriatele lisamine teostamatu

1. Tingimused, mille korral oleks krediitiasutuse või investeerimisühingu või direktiivi 2014/59/EL artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja jaoks 2014/59/EL artikli 55 lõikes 1 osutatud lepingulise tingimuse lisamine asjaomast kohustust reguleerivatesse lepingulistesse sätetesse õiguslikult või muul viisil teostamatu, on järgmised:
- lepingulise tingimuse lisamine tähendaks kohustust reguleerivate kolmanda riigi õigus- ja haldusnormide rikkumist;
 - lepingulise tingimuse lisamine oleks vastuolus kolmanda riigi ametiasutuse selgesõnaliste ja siduvate juhistega;
 - kohustus tuleneb selliste rahvusvaheliste standardtingimuste või -protokollide kohaselt sõlmitud instrumentidest või lepingutest, mida krediitiasutuselt või investeerimisühingult või ettevõtjalt ei ole võimalik muuta;

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

- d) kohustust reguleeritakse lepinguliste tingimustega, millega krediidasutus või investeerimisühing või ettevõtja peab nõustuma, et osaleda liiduvälises asutuses või kasutada selle teenuseid, ning mida krediidasutusel või investeerimisühingul või ettevõtjal ei ole võimalik muuta;
- e) kohustus on äri- või kaubandusvõlausaldaja ees ja see on seotud selliste kaupade tarnimise või teenuste osutamisega, mis ei ole küll kriitilise tähtsusega, kuid mida kasutatakse krediidasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja igapäevases tegevuses, ning krediidasutusel või investeerimisühingul või ettevõtjal ei ole võimalik lepingu tingimusi muuta.
2. Lõike 1 punktide c, d ja e kohaldamisel loetakse, et krediidasutusel või investeerimisühingul või ettevõtjal ei ole võimalik instrumente või lepinguid või lepingulisi tingimusi muuta, kui instrumenti, lepingut või lepingulisi tingimusi saab sõlmida üksnes vastaspoole või vastaspoolele kehtestatud tingimuste või kohaldatavate standardtingimuste või -protokollide alusel.

Artikkel 2

Tingimused, mille alusel saab kriisilahendusasutus nõuda direktiivi 2014/59/EL artikli 55 lõikes 1 osutatud lepingulise tingimuse lisamist teatavatele kohustuste kategooriatele

1. Kriisilahendusasutus nõuab, et asjaomaseid kohustusi reguleerivatesse lepingulistesse sätetesse lisataks direktiivi 2014/59/EL artikli 55 lõikes 1 osutatud lepinguline tingimus, kui ta on krediidasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja teate alusel jõudnud järeldusele, et ükski käesoleva määruse artiklis 1 osutatud ja teatatud teostamatuse tingimustest ei ole täidetud, ja tingimusel, et täidetud on mõni järgmistest tingimustest:
- a) asjaomase lepingu või instrumendiga loodud kohustuse nimiväärtus on 20 miljonit eurot või rohkem;
 - b) lepingu või instrumendi järelejäänud tähtaeg on kuus kuud või rohkem.
2. Kriisilahendusasutus võib kriisilahenduskõlblikkuse tagamiseks nõuda, et asjaomast kohustust reguleerivatesse lepingulistesse sätetesse lisataks direktiivi 2014/59/EL artikli 55 lõikes 1 osutatud lepinguline tingimus, kui ta on krediidasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja teate alusel jõudnud järeldusele, et ükski käesoleva määruse artiklis 1 osutatud ja teatatud teostamatuse tingimustest ei ole täidetud, ja tingimusel, et ükski käesoleva artikli lõike 1 punktides a ja b loetletud tingimustest ei ole täidetud.

Hinnates seda, kas lepingulise tingimuse lisamine on vajalik kriisilahenduskõlblikkuse tagamiseks vastavalt esimesele lõigule, võtab kriisilahendusasutus eelkõige arvesse vähemalt ühte järgmistest elementidest:

- a) lepingu või instrumendi summa ja liik;
- b) kriisilahendusvahendite kasutamise võimalikkus;
- c) kriisilahendusvahendite usaldusväärne kasutamine viisil, mis vastab kriisilahenduse eesmärkidele, võttes arvesse võimalikku mõju võlausaldajatele, vastaspooltele, klientidele ja töötajatele ning võimalikke kolmanda riigi ametiasutuste meetmeid;
- d) kohustusega seotud nõudeõiguse järk siseriikliku õiguse kohases tavalises maksejõuetusmenetluses;
- e) kohustuse lõpptähtaeg ja lepingu uuenev olemus.

Artikkel 3

Mõistlik ajavahemik, mille jooksul saab kriisilahendusasutus nõuda lepingulise tingimuse lisamist

1. Direktiivi 2014/59/EL artikli 55 lõike 2 kolmandas lõigus osutatud mõistlik ajavahemik on kolm kuud alates päevast, mil kriisilahendusasutus saab kõnealuse direktiivi artikli 55 lõike 2 esimeses lõigus osutatud teate.
2. Kui direktiivi 2014/59/EL artikli 55 lõike 2 esimeses lõigus osutatud teade ei ole täielik, teatab kriisilahendusasutus teavitanud krediidasutusele või investeerimisühingule või ettevõtjale, milline teave puudub. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ajavahemik algab siis, kui kogu puuduv teave on esitatud.

3. Kui teade on keerukas, võib pädev asutus kuni 6. oktoobrini 2022 pikendada lõikes 1 osutatud ajavahemikku kuue kuu võrra.

Kui teade on keerukas, võib pädev asutus alates 7. oktoobrist 2022 pikendada lõikes 1 osutatud ajavahemikku kolme kuu võrra.

4. Kriisilahendusasutus teavitab teavitanud krediidasutust või investeerimisühingut või ettevõtjat ajavahemiku pikendamisest ja selle põhjustest.

Artikkel 4

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 31. mai 2021

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN
